

قزوینی - پورداود

نامه ایست که در ۲۹ سال پیش علامه قزوینی باستاناد پورداود در باره چاپ «بیست مقاله قزوینی» و دیگر مباحث ادبی نوشته است. این گونه نامه هارا بااهتمام تمام تحصیل و منتشر می کشیم و امیدوارم خوانندگان گرامی تمحص و فایدتی کرائدند بپرسند. (مجله بقما)

۱۹۲۷ اکتبر

دوست معظم محترم دو مرقومه عالی مورخه ۲۹ زوئیه و ۱۳ اوت هر دو متوالیاً رسید و همچنین دو سه نسخه از خرمشاه و یک نسخه از ترجمه کاتها با چند رساله کوچک همه رسید و از مراحم سر کار عالی کمال تشکر حاصل گردید اینک مرتباً بفرض جواب مطالب دو مرقومه شریقه مبادرت می نمایم :

در خصوص مقالات متفرقه بمنه که خیال فرموده اید شاید بتوانید آنها را در یکجا جمع فرموده منتشر سازید، اولاً از حسن ظنی که در حق این بنده دارید کمال تشکر و امتنان قلبی را اظهار می نمایم و در عین حال عرض میکنم که خدارا بشاهادت میطلبم که بمنه بر عکس آنچه گفته اند که «همه کس را عقل خویش بکمال نماید و فرزند خویش بجمال» بمنه اصلاً ابدآ این مقالات را حائز ادنی اهمیتی نمیدانم و اغلب آنها دورانداختنی و پاره کردنی و سوختنی میدانم ولی از آن طرف چون می بینم وقطع و جزم دارم که سر کار عالی این پیشنهاد را برای خوش آمد بمنه واز روی مجامله و تعارف برسم معهود زمانه نمیفرماید - زیرا که هیچ دلیلی ندارد که از سه هزار کیلومتر فاصله دونفری کهده پانزده سال است هم دیگر را خوب می شناسند و هیچیک از آنها وزیر یا کیل یا رئیس جمهوری یا شاه نیست، بلکه هر دو ساکت و آرام بشت بقیل و قالهای دنیا کرده و روی معنویات و نمرات عقول گذشتگان آورده اند یکی دیگری را بدون هیچ سببی خوش آمد گوئی نماید یا تعارفات خنث ک لوس بی موقع نسبت با او اظهار کند، بدیهی است که این فقره در مورد مانحن فيه موضوع ندارد، - لهذا این پیشنهاد سر کار را حل کردم به پیشنهادهای مرحوم پرسور بر اون که همیشه در این فقره باهم کشمکش داشتیم و آن این است که آن مرحوم بعضی کتب فارسی

با انگلیسی را که چاپ میکرد قبل از اذن بچاپ دادن، نمونهای چاپی آنرا برای من میفرستاد که من مروری بکنم. این اوایل مستعجلانه و بی خیال ملاحظات خودم را در حواشی آن نمونها می نوشتم بعد که چاپ کتاب تمام میشد مرحوم براون جیع آن حواشی را در یکجا مرتب کرده از من خواهش میکرد که اذن بدhem که آنها را بطبعه بفرستد و چاپ شود. من با مویگفتمن من این مطالب را برای اطلاع شخص شما نوشتندم نه برای چاپ، و این مطالب بهیچوجه من الوجوه لایق چاپ و انتشار نیست. آن مرحوم میگفت چاپ چیز دیگری نیست جز تکثیر یک نسخه واحده و این عمل مکایسکی تکثیر نسخ، ابداً ایجاد اهمیتی بمندرجات آن نسخه متکثره نمیکنند اگر خودش فی نفسه اهمیتی نداشته باشد، و اگر خودش فی نفسه مهم باشد نه چاپ کردن آن بر اهمیت آن می افزاید و نه بحال نسخه خطی ماندن آن از اهمیت آن میکاهد. مثل اینکه اگر یک آدم بدکلمی یابی سرو پائی را صد یا هزار مرتبه عکس اورا بیندازند و در کوچه و بازار منتشر سازند نه این تکثیر نسخ عکس او را خوشگل قلمداد خواهد کرد نه آدم نجیب شریف بزرگوار، و میگفت فقط فائده چاپ کردن این حواشی آنست که وقتی را که شما صرف تبعیع در کتب متفرقه کرده اید برای تصحیح کلمه یا تفسیر شعر عربی یا صحبت املای اسم مکانی یا اسم شخصی و نحو ذلك، خوانندگان این کتاب، دیگر آن مقدار وقت را صرف جستجوی عین آن مطلب نخواهند کرد و چاپ کردن این حواشی باعث اقتصاد و صرفه وقت قراءه خواهد بود. والسلام.

والحق والانصاف این جواب دندان شکن مقنعی بود و من ابداً ردی بر آن نمیتوانستم بشمایم، حالاهم بعین همین ملاحظه و بدون اینکه اصلاً وابداً و بقدر خردلی و بقول طلاب بقدر بال بعوضه اهمیتی بلاطائلات خود بدhem. بیشنها در سر کار عالی را با کمال افتخار و از جان ودل می بذیرم و برای اینکه دیگر در صورت تصمیم بطبعه محتاج بر مراجعة به بشده نشوید آنجه از مقالات خود حاضر داشتم همه را جمع کرده و یک مرور نانوی بهمه آنها نموده (و همین فقره مرور نیز علت دو سه هفته تأخیر در عرض جواب شد) همه آنها در دویسته سفارشی پریروز ارسال نمودم. و این مطلب را یک مرتبه برای همیشه اینجا واضحأ عرض میکنم که در صورت

تصمیم بطبع آنها یا بعضی از آنها یا منتخباتی از آنها سر کار عالی و کیل مطلق و نائب مناب شرعی و عرفی از جانب بنده هستید و اختیارات تامه مطلقه دارید که هر طور دلتان میخواهد و رأیتان بر آن قرار میگیرد و صلاح میدانید در این مقالات بعمل بیاورید و هر گونه جرح و تعدیلی و زیاده و نقصانی و اصلاح و تبدیل و تغییری مطلق و اصلا هر طور و هر چیز صلاح دیدید بدون مراجعته به بنده و بدون استفسار ثانوی از بنده آنرا فی الفور معمول دارید، و برای اینکه مطلب بهتر واضح گردد سر کار باید فرض بفرمائید که در این صورت مفروض دیگر از صاحب آن مقالات بحداً آورده اید، همانطور که در این صورت مفروض دیگر از صاحب آن مقالات بحداً استرضاء خاطر یا استیندان یا حتی طلب مراجعته و تصحیح بنمونها و نحو ذلك نخواهید کرد حالاً همانطور معمول دارید و وجود بنده را مطلق و اصلاً كالعدم انکارید، و همچنین اگر خواستید مقدمه بر آن از خودتان بنویسید یا نتویسید مختارید، و همچنین یکی از این مقالات که انگلیسی است و دیگری که فرانسه است (این اخیراً با همین پست حاضر خواهم فرستاد چه باست سابق فراموش کردم بفرستم) آن دوراه مختارید که چاپ کنید متناً یا ترجمهً یا اصلاً چاپ نکنید.

باری سر کار عالی مطلق و مطلق و مطلق و کیل و مختار و آزاد هستید در هر چه راجع باین مقالات است معنی و صورة و انشاء و مطلب و موضوعاً.

فقط یک خواهش جزوی دارم و آن اینست که پس از رفع احتیاجتان از این مقالات آن بجلانی که پشنش بامداد کبود نوشته شده است «مکرر» آنها را پس نفرستید ولی آنها را که پشنش کلمه «مکرر» نوشته شده است آنها را مستدعی است برای بنده پس بفرستید زیرا که همان یک نسخه را پیش ندارم ولی این فقره ابداً عجله نیست ازحالا تا ده سال دیگر بلکه تاییست سال دیگر میتوانید نگاه دارید و با کمال فرست و آرامی و سکون و بی عجلکی هر چه خواهید در آنها مجری دارید و پس از آنکه ابداً هیچ هیچ احتیاجی با آنها نداشته باشد اگر من هنوز زنده بودم آنها را برای من پس بفرستید و اگر در این اثنا اتفاقاً بنده پیمانه ام بسرآمد و مردم پس فرستادن آنها بدیهی است که هیچ لازم نیست بلکه پس نفرستادن لازم است.

اما در خصوص یادداشت‌های دیگری که پیش بنده جمع شده است البته آنها را با کمال میل حاضر بطبع و انتشار هستم ولی چون همه آنها هنوز بحال مسُوده است فعلاً می ماند برای بعدها، اگر دیدم این مقالات بنده که پریروز فرستادم کلاً یا بعضاً طبع شد آنوقت بنده هم عقبش را میرسانم و تا آنچه ممکن است آن یادداشت‌ها را بصورت پاکنویس درخواهم آورد بعد عَوْنَاللهُ و حسن مشیته، مقصود اینست که اصولاً یعنی *En principe* بنده در طبع آنها نیز حاضر هستم و ابداً مانعی در بین نیست جز اینکه پاکنویس هنوز نشده‌اند.

در خصوص کلمه اناهید و ناهید که میفرمائید نولد که یا دارمستر خیال کرده است که داخل زبان عربی شده معنی دختر بالغ. بعقیده بنده این از آن اشتباهات فاحش مضحك واضح فاضحی است که بسیاری از اوقات مستشرقین کم‌سود در آن می‌افتد، **فولدکه** چون عربی و سایر لغات سامی را بسیار بسیار خوب میداند کمان نمیکنم که چنین خطای بچگانه بکشد ولی بنده خودم بخط مرحوم دارمستر در چندی پیش در حاشیه نسخه فرهنگ فولرس *Vullers* که متعلق به آن مرحوم بوده و حالا در کتابخانه ملی پاریس محفوظ است دیدم در مقابل کلمه فارسی ناهید نوشته بود که «همین کلمه است که در عربی بصورت ناهد داخل شده است بمعنی دختر جوانی که پستانش بزر کشیده باشد» (این مطلب را از حفظ نوشت و اصلاح‌عین عبارت دارمستر یادم نیست همینقدر یادم است که فوق العاده از این مطلب و از کم سوادی آن مرحوم در عربیت که فرانز بسیاری دیگر بعد هانیز برای قلت بضاعت او در عربیت پیدا کردم متعجب شدم)، باری بعقیده بنده کلمه ناهد عربی ابداً و اصلاً نظر بکلمه ناهید فارسی ندارد و ناهد عربی اسم فاعل است از «نَهَدَ الشَّدِيْدِ يَنْهَدُ نُهُودًا فَهِيَ نَاهِدُ وَ نَاهِدَةُ» (لسان العرب) و جمیع مشتقات این ماده ن همه بمعنی برآمدگی و بر جستگی بستان یا بناء یا سنگ یا اعضاء است و نحو ذلك از قبیل نهد، نهدود، منهدة، نهدی، نهداء، نهید، و نهیدة که در جمیع این صیغ و اوصاف و اسماء و مفردات و جمیع همه ماده ن هد

بعضی برجستگی و برآمدگی سریان و جریان دارد مثل سریان معنی ضرب در جمیع مشتقات آن از ضارب و مضروب و مضطرب و مضاربه و مضرب (خیام) و ضرب و ضربت و ضروب و نحو ذلك، حالاً فرض بفرمائید که در يك لفظی مثلاً مضراب بمعنی آلتی باشد که سیم تاردا با آن در وقت نواختن میخراشند (معنی مضراب) آیا از این تصادف اتفاقی میتوان استنباط نمود که مضراب عربی که اسم آلت ضرب است مثل مفتاح از فتح و منشار از نشر (اره) معرب مضراب مفروض است، این بعینه از اشتقاقات میرزا آقاخان و از قبیل مثال معروفی است که برای اشتقاق کاذب میزند که گویند تأیید عربی از to aid انگلیسی که تقریباً هردو يك معنی است مشتق است یا برعکس، و همچنین اشتقاقات مرحوم ابوالضیاء مدیر ایران تو که میگفت از کلمه مراعاة الیوم عربی (که جز در مخیله آن مرحوم مطلقاً از عهد حضرت اسماعیل ابوالعرب تا امروز کسی این کلمه را در عربی استعمال نکرده است) مشتق است و همینطور هم در جریده خودش آنرا مکرر مینوشت، و همچنین یادم میآید که Protocole را باز از کلمه عربی موهومی «برات القول» مأخوذه میداشت و همینطور هم آنرا بدون خیالت و بدون شوخی در جریده خود مکرر مینوشت، مشتق گرفتن مرحوم دارمستر ناحد عربی را از کلمه ناهید یا آناید فارسی بعینه و بعینه بی کم و زیاد از همین قبیل است بعقیده بنده، و باز بعقیده بنده صلاح نمیدانم که سرکار عالی حتی بطور نقل قول هم این مطلب سخیف مضحك بچکانه را از دارمستر نقل بفرمائید زیرا که بعضی نقل قولها هست که خود آن از شأن و احترام علمی انسان میکاهد و آن نقل اقوال جهال یا متقليين یا شارلاتانها یا بجهه هاست.

در خصوص انسیکلوپیدی اسلام از اول تاکنون ۴۸ جزو از طبع درآمده است و هر جزو سی فرانک قیمت آنست که میشود قریب هزار و صد فرانک و خریدن آن در صورت احتیاج ابداً و اصلاً و مطلقاً بهیچوجه من الوجه برای من اسباب زحمت نیست ومن هر روز از مقابل دکان این شخص رد میشوم و سر راه است، اینقدر اجتناب از زحمت دادن مفرمائید که وجود انسان را بکلی بی فایده برای اینجا جنس خود خواهید فرض نمود، دنیا دار تعاوون و تعاضد است، از اینقدر زحمت اگر فی الواقع

زجتی باشد اصلاً و ابداً اوقات کسی در تمام روی کره زمین دیگر تلخ نخواهد شد.
 کوشاسب نامه اسدی را بنده در شرح حال مرحوم هوارت نوشته بودم که از
 چاپ در آمده است بلکه نوشته بودم که «تحت الطبع» است همانطوری که مکرر
 در فهرست کتابفروشی گوتز نوشته بود، ولی پس از فوت مرحوم هوارت معلوم شد
 که جزییک جلدش از چاپ بیرون نیامده است و بقیمت گویا شصت هفتاد فرانک بفروش
 میرسد، و جلد دومش هیچ معلوم نیست که آیا مرحوم هوارت آنرا حاضر کرده
 و بمطبعه فرستاده بوده است یا همانطور بحال مسوده یا بحال *Projet باقیمانده* است،
 ومن از گوتز پرسیدم که پس آخر تکلیف جلد دوم این کتاب چه خواهد بود گفت
 من اصلاً نمیدانم بنم کفته اند که این جلد اول را بفروش منهم کفتم خوب، دیگر از
 حال جلد دوم و مآل کار آن بهیچوجه خبر ندارم، قیمت جلد اول را اگفت ولی فعلاً
 یادم رفته است و آنوقتی که گفت یادداشت کردم ولی حالاً هر چه کشتم ییدانکردم
 یادداشت خود را، اگر جلد اول را خواستید مرقوم بفرمائید خریده خواهم فرستاد
 و قیمتش گمان نمیکنم از شصت هفتاد فرانک، فوقن از صد فرانک تجاوز نکند.

عرض سلام بسیار بسیار مفصل مطلع خدمت سرود، معظم مکرم آقای دینشاه
 ایرانی مدظلمه العالی میرسائم نمیدانم طبع ترجمه حافظ ایشان بکجا انجامید اگر از
 طبع درآمد البته بنده را فراموش نخواهند کرد.

مخلص حقیقی صمیمی - محمد قزوینی

عمر رفته

پیریم ولی چو بخت دمساز آید	هنگام نشاط و طرب و ناز آید
از زلف دراز تو کمندی فکنیم	در کردن عمر رفته تا باز آید
سلطان خوارزمشاه	